

ת"ד 2266/09 - שלום דהן נגד מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה)

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 2266-09 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' דהן
תיק חיצוני: 25/07

מספר בקשה: 15

בפני	כבוד השופטת מיכל שביט
מבקש	שלום דהן
נגד	
משיבה	מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה)

החלטה

1. בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקש לא צרף לבקשתו תצהיר ערוך כדין לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה. די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.
2. כמו כן, בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בקשה לביטול פסק-דין יש להגיש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין. מתגובת המבקש עולה כי פסק-הדין המשלים מיום 12.02.14, על פיו הופקע צו השל"צ והנאשם נדון תחתיו ל-13 חודשי פסילה שיימנו מאותו מועד, היה ידוע למבקש עוד בשנת 2021 ואילו הבקשה לביטול פסק-הדין הוגשה רק ביום 12.01.23, זמן רב מאוד לאחר חלוף המועד החוקי להגשתה. אין בעובדה שהמבקש אינו שווה תדיר בארץ כדי להתיר את הגשת הבקשה בשיהוי כה ניכר. גם מטעם זה דינה של הבקשה לדחייה.
3. למעלה מן הצורך אדרש לבקשה גם לגופה, תוך שאבהיר כי לא מצאתי שהמחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד דיון (ר' בעניין זה רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18), בו נקבע כי אין חובה לדון בבקשה במעמד שני הצדדים). וודאי שאין הצדקה לקבוע דיון בעניינה בעוד כחצי שנה כמבוקש.
4. מעיון בתיק עולה כי ביום 11.12.11 דווח שירות המבחן כי הנאשם לא ביצע כנדרש את צו השל"צ שהוטל עליו ועל כן המליץ על קיום דיון מחדש בעניינו תוך שקילת הפקעת צו השל"צ והטלת ענישה חלופית בהתאם לחוק. באותו דו"ח דווח שירות המבחן, אשר עמד בקשר עם המבקש, כי המבקש שינה את מקום מגוריו וכתובתו העדכנית היא החסידה 15/4 בירושלים. בית המשפט הורה על זימון הצדדים לדיון בבקשה. ביום 15.01.12 התייצב המבקש לדיון בבקשה. בית המשפט נתן למבקש הזדמנות נוספת לביצוע צו של"צ וקבע בנוכחות המבקש דיון נוסף ליום 10.05.12. במועד זה ניתנה הזדמנות נוספת למבקש ונקבע דיון ליום

15.07.12. במועד זה הוארך צו השל"צ בשנה. על אף זאת הודיע שירות המבחן ביום 09.01.14 כי המבקש לא ביצע את המוטל עליו. בית המשפט קבע דיון בבקשה ליום 12.02.14. משהודיע ב"כ המבקש דאז כי עשה כל שלאל ידו כדי לאתר את המבקש, ללא הצלחה, וכי למבקש הושארו הודעות בתא הקולי של הטלפון הנייד שברשות בא כוחו, הורה בית המשפט למזכירות בית המשפט לזמנו. זימון נשלח לכתובתו המעודכנת של המבקש אולם נמצא כי העתיק את המען. אף כי המבקש היה מודע לכך שטרם דווח לבית המשפט על קיום צו השל"צ לא הודיע לבית המשפט או לבא כוחו על כל שינוי במען ולפיכך יש להחזיקו כמי שזומן כדין לדיון, אליו התייצב בא כחו דאז. בנסיבות אלו מצאתי כי למבקש ניתן יומו.

5. כמו כן, לא שוכנעתי כי ייגרם למבקש עיוות דין אלמלא תתקבל הבקשה. כעולה מההחלטה 12.02.14, אותה חפץ המבקש לבטל, בית המשפט הורה באותו מועד כי צו השל"צ יבוטל ובמקומו יושתו על המבקש 13 חודשי פסילה שיחלו מאותו מועד ללא צורך בהפקדה. **תקופת הפסילה האמורה כבר הושלמה.** בשים לב למועד הרב שחלף ממועד גזר-הדין המקורי ומעת הפקעת צו השל"צ ונוכח האמור בדוחות שהגיש שירות המבחן הרי דיון מחדש בבקשה להפקעת צו השל"צ יכול שיביא להרעת מצבו של המבקש עם פסיקה מחודשת של תקופת פסילה.

6. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיה האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ג, 25 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.